

Zpravodaj Kocianovy houslové soutěže

Středa 7. 5. 2008

50. ročník KHS

číslo 1

Vážení přátelé, milí návštěvníci města Ústí nad Orlicí!

Naše i Vaše „Kocianka“ slaví padesátiny! Ano, Kocianova houslová soutěž dozrála v dámu, jejíž jméno v hudebním i v širším kulturním kontextu mnohé znamená.

Z osvětleného nápadu učitelů hudby Hudební školy v Ústí nad Orlicí se na sklonku padesátých let zrodil projekt místní houslové soutěže, která měla za cíl motivovat žáky houslové hry k intenzivnějšímu studiu a která záhy přilákala zájem i okolních hudebních škol našeho regionu. Spojením soutěže se jménem Jaroslava Kociana byl vlastně přijat závazek jít pečlivě a soustavně za kvalitou, trpělivě vyhledávat a oslovovat další a další mladé interprety a jejich pedagogy s ambicí a elánem.

Město Ústí nad Orlicí tak dnes již po padesáté otevírá svoji rozkvetlou a snad i slunečnou náruč všem účastníkům tohoto báječného setkání profesionálů, amatérů, příznivců a nadšenců pro krásnou hudbu. Není to pro nás setkání všední, naopak opět přivítáme téměř šedesát soutěžících s jejich doprovodem z mnoha zemí celého světa - od japonských břehů až k břehům americkým - kteří zde společně uvolní svoji energii a vyzáří poselství celému světu o přátelství, míru a kráse.

Již v tuto chvíli chci poděkovat všem organizátorům z Nadačního fondu M. Jar. Kociana, Klubcentra a Základní umělecké školy Jar. Kociana, jejíž nová budova bude po páté dějištěm soutěže, za přípravu soutěže samotné i celého hudebního festivalu KOCIANOVO ÚSTÍ 2008, který bude probíhat v atraktivním prostředí kulturních a duchovních stánků našeho města, rozšířeného o nádherně rekonstruovanou budovu Hernychovy vily.

V úvodu našeho „světového“ setkání vyjadřuji neskromné přání, aby si všichni soutěžící odvezli ze soutěže svoji cenu a my ostatní přijali zmíněné poselství a přetavili je ve svůj životní postoj a přesvědčení o nutnosti žít s hudbou, krásou a láskou.

Za všechny „Oušťáky“ Vám krásný pobyt přeje
Váš Dr. Jiří Tomášek.

Program dnes

16.00 - HERNYCHOVA VILA

Zahájení výstavy „Půl století KHS
a Velký týden houslí v Ústí nad Orlicí“
Vernisáž: KOCIANOVO KVARTETO

19.30 - ROŠKOTOVO DIVADLO

KONCERT LAUREÁTŮ a VÍTĚZŮ KHS

L. Čepický, P. Eret, D. Puchtová Razáková,
L. Mráčková Salcmanová
PRAGA CAMERATA
umělecký vedoucí P. Hůla
Průvodní slovo Jaroslav Svěcený

FOTO LUKÁŠ PROKEŠ

... a je to tu už po padesáté

Vážení hudební, zvláště housloví přátelé,

ano, je to tak. Setkáváme se zde opravdu již po padesáté, abychom v několika následujících dnech houslovými výkony na soutěži i doprovodnými koncerty nejen uctili památku ústeckého rodáka, skladatele Jaroslava Kociana, ale také abychom se příjemně bavili nad vynikajícími skladbami v interpretacích nejlepších mladých houslistů a houslistek z naší republiky i zahraničí. Především ale budeme sledovat jejich souboj o titul největší, o titul Laureáta tohoto jubilejního ročníku soutěže.

S některými úspěšnými soutěžícími z loňska se letos setkáme znovu. Jmenovat můžeme například Annu Novotnou z Police nad Metují, která vloni získala 3. místo v I. kategorii, Markétu Nádvorníkovou ze stejného města (vloni 1. místo v II. kategorii), Julii Svěcenou (Praha) a Leoše Drdu (Havířov), kteří vloni získali 3. místo ve III. kategorii a také vítěze této kategorie, Michala Šimona z Police nad Metují. Už to, že vítězové loňských ročníků se znovu účastní soutěže, slibuje velmi vysokou úroveň letošního ročníku.

Letos je soutěž opět rozdělena na čtyři kategorie, do deseti, dvanácti, čtrnácti a šestnácti let. Každá kategorie má jako každý rok přiřazenou jednu povinnou skladbu, druhou si potom soutěžící mohou zvolit podle vlastního uvážení a časového limitu. I. kategorie bude soutěžit v obou kolech ve čtvrtek, II. kategorie ve čtvrtek (I. kolo) a v pátek (II. kolo), v pátek se potom bude konat I. kolo III. a IV. kategorie a v sobotu druhá kola obou nejvyšších kategorií. V neděli je potom na programu koncert vítězů. Soutěžní program budou doprovázet každodenní festivalové koncerty. Ten zahajovací se konal již v úterý večer, poslední potom v sobotu.

Nuže, základní informace byly napsané, pojďme se tedy nyní znovu ponořit do světa hudby, houslí a vynikajících výkonů. 50. ročník Kocianovy houslové soutěže začíná!

-JT-

Představujeme porotu

Porota je jako každý rok mezinárodní, složená z odborníků, houslových pedagogů a virtuosů. Předsedou poroty byl letos znovu jmenován profesor Ivan Štraus. Tento vedoucí mezinárodní třídy na AMU začal hrát na housle již v šesti letech a poté je studoval na pražské konzervatoři, AMU a moskevské konzervatoři P. Čajkovského. Z jeho pedagogické dráhy jmenujme jeho působení na AMU a pardubické konzervatoři, hrál v Českém triu, byl sólistou Symfonického orchestru hlavního města Prahy a od roku 1979 je primáři Sukova kvarteta. Důležité je i jeho předsednictví v Nadaci Bohuslava Martinů, ve Společnosti J. Suka a ve Sdružení společnosti smyčcových nástrojů.

Slovenskou republiku v porotě reprezentuje profesor Peter Michalica. Tento houslista, který studoval na konzervatoři a VŠMU v Bratislavě, na Čajkovského konzervatoři v Moskvě a na Královské konzervatoři v Bruselu, působil několik let na různých univerzitách v USA. Absolvoval i několik mistrovských kurzů v Ženevě, Luzernu a Budapešti a nyní profesuruje na VŠMU v Bratislavě a na JAMU v Brně.

Další zahraniční členkou poroty je japonská houslová virtuozka Shizuka Ishikawa, která má však k české hudbě vřelý vztah. Již v devatenácti letech totiž hrála sólově s Českou filharmonií a o dva roky později i na Pražském jaru. Je to způsobeno především tím, že Ishikawa studovala u prof. Marie Hlouňové a od roku 1970 studovala jako stipendistka Českého rozhlasu. Mimo mnoha výher v mezinárodních soutěžích je od roku 1997 členkou Kubelíkova tria.

Zahraniční část poroty zakončíme představením rakouského houslisty a pedagoga profesora Edwarda Zienkowského, který hru na housle studoval v Lublinu, Gdaňsku, Hannoveru i Bruselu. Také on je držitelem mnoha ocenění ze soutěží a v letech 1979-1982 byl členem Berlínské filharmonie. Vedl také Philharmonia Quartett Berlin. V roce 1990 byl potom jmenován profesorem na Hudební akademii v Kolíně nad Rýnem a od roku 1992 je profesorem houslové hry ve Vídni. Je členem mnoha hudebních uskupení a držitelem Rakouského kříže za vědu a umění a Polského kříže za zásluhy.

Pavel Hůla, další člen naší poroty, je dvojnásobný vítěz Kocianovy houslové soutěže a laureát mezinárodní rozhlasové soutěže Concertino Praga v oboru klavírního tria. Tento absolvent AMU v Praze, který si vzdělání rozšířil ještě ve Weimaru, je od roku 1975 primáři Kocianova kvarteta a obdržel s ním velké množství cen. Od roku 1991 je také vedoucím komorního orchestru Praga Camerata. Od roku 1996 učí na AMU v Praze.

V porotě zasedne také doc. MgA. František Novotný, absolvent brněnské konzervatoře a JAMU. Kromě mnoha cen na mezinárodních soutěžích je i držitelem medaile H. Wieniawského a spolupracuje s mnohými symfonickými tělesy u nás i v zahraničí. Je ale i pedagogem, působí na Hudební fakultě JAMU a pravidelně také učí na mistrovských kurzech.

Profesorka Jindřiška Holotová je absolventkou Státní konzervatoře a AMU v Praze a od roku 1966 působí jako profesorka houslové hry v Plzni. Z jejích pedagogických úspěchů jmenujme alespoň to, že ve 26. ročníku Kocianovy houslové soutěže se stal vítězem IV. kategorie její žák Rudolf Drdla a sama prof. Holotová byla oceněna jako nejlepší pedagog.

Jako dalšího si představíme profesora Jaroslava Foltýna. Tento absolvent brněnské konzervatoře a AMU nyní působí na pražské konzervatoři a mnozí jeho žáci jsou členy České filharmonie. Z jeho teoretických i praktických pedagogických prací jmenujme Metodiku houslové hry a revize některých dosud nevydaných prací Otakara Ševčíka.

Poslední členkou poroty je profesorka Květoslava Hasilová, která houslovou hru vystudovala na konzervatoři v Teplicích, kde také nyní působí jako pedagožka. Do její třídy patří i Milan Al-Ashhab, laureát 48. ročníku KHS.

-JT-

Porotě přejeme příjemné chvíle strávené s mladými nadějnými houslisty!

Organizační výbor jubilejního ročníku KHS

Určitě se s mnohými znáte, protože KHS neorganizují poprvé. A tak jsme se našich milých a obětavých organizátorů zeptali:

1. Jak dlouho pracujete v organizačním výboru KHS?
2. Jakou činnost vykonáváte v rámci přípravy KHS?
3. Určitě máte nezapomenutelný zážitek.

Jiří Tomášek

1.,2. V organizačním výboru pracuji 20 let od příchodu do Ústí n.O. v roce 1988, nejdříve jako tajemník poroty a později jako ředitel soutěže.

3. Zážitků mám nepřeberné množství, vždy mě ale nejvíce dojmají tak krásné rozpory jako třeba úžasný umělecký výkon desetiletého mexického laureáta KHS z roku 1997 Francisca Ladróna de Guevery, který hned po finálovém výkonu jako skutečně malý kluk „zlobil“ a jezdil po zábradlí schodiště ve vestibulu Roškotova divadla.

Pavel Sedláček

1. Do organizačního štábu jsem naskočil v roce 1971 a chyběl jsem pouze jednou v roce 2006, když jsem po zahajovacím koncertu skončil v nemocnici s ledvinovou kolikou.

2. Začínal jsem v propagaci a vymyslel jsem si v roce 1971 právě tento Zpravodaj. Později jako zaměstnanec JZK, resp. dnešního Klubcentra (jako jednatel) a po roce 1990 jako prezident Nadace MJK, která se nakonec změnila na Nadační fond MJK.

3. Zážitků bylo za těch 37 let opravdu mnoho, ale ten největší bylo určitě vítězství nejmladšího laureáta Stefana Milenkoviče v roce 1984 a jeho dva návraty do Ústí.

Jarmila Fajtová

1. Přesně již ani nevím. Do Ústí jsem přišla v roce 1963 a brzo potom jsem byla za VÚB jmenována jako členka výboru JZK (ještě za p. Pecháčka) a asi v roce 1964 nebo 65 jsem poprvé poznala, co je soutěž. V té době spíše z pozice vaření kafe a mytí nádobí.

2. Nyní jsem jednatelkou Nadačního fondu MJK, uzavírám smlouvy a pomáhám zajišťovat organizaci hlavně při společenských záležitostech.

3. Zážitků a vzpomínek je za ta léta strašně moc a nevím, který uvést na prvním místě. Poznala jsem spoustu nádherných lidí, kterých si nesmírně vážím, např. Helenky Snítlové, která vždy obětavě doprovázela svého manžela, nebo členů poroty.

Jana Dytrichová

1.,2. KHS navštěvuji od jejího 17. ročníku, od roku 1974, kdy jsme zde v Ústí 16. ledna otevřeli prodejnu Supraphonu. Pan Sedláček mně nabídl, že bych mohla v průběhu soutěže prodávat LP desky a notový materiál. A tak jsem každý rok stěhovala zboží a prodávala ve vestibulu divadla a snažila se i během roku propagovat KHS.

Po privatizaci, kdy se začali rodit podnikatelé, jsem pochopila, že soutěž potřebuje sponzory. Začala jsem obcházet různé firmy a sháněla finance. V roce 2006 jsem ze zdravotních důvodů musela zrušit prodejnu a po částečném zlepšení zdravotního stavu jsem se zapojila do organizačního výboru a opět si vzala na starost sponzory.

Všem sponzorům moc děkuji za jejich vstřícné přijetí a jednání a věřím, že nám i do budoucna budou věrni a dle svých možností nám pomůžou.

3. Zážitků ze soutěží bylo mnoho. Snad nejlepší v roce 1984, kdy se stal laureátem sedmiletý Stefan Milenkovič.

Jana Kafková

1. Ke Kociánce jsem přišla v roce 1992, kdy jsem nastoupila v Klubcentru jako ekonomka. Tehdy většina práce při organizování KHS ležela na Klubcentru. V roce 1999 jsem začala pracovat v Nadačním fondu MJK nejprve jako revizorka, později jako hospodářka a celou dobu se starám o finance.

2. Protože NF MJK je právnická osoba, musí být vše řádně doloženo, a tak připravuji všechny doklady pro granty, dotace, dary a smlouvy.

3. Vzpomínám na úplné vyčerpání po skončení soutěže, kdy Klubcentrum zajišťovalo ubytování, které se hradilo v pokladně soutěže a při dřívějším odjezdu účastníků se vracela příslušná částka. Hradilo se zápisné buď v Kč

nebo dolarech a účastníkům se vyplácely náhrady za postup. Někteří soutěžící nás brali útokem, takže ihned po vyhlášení výsledků jsem musela mít vše připravené. Pro některé to však byla zanedbatelná částka - vzpomínám si na Jakuba Třásáka.

Eva Kovářová

1.,2. Už je to 12 let. Píšu kroniku a diplomy, starám se o hosty a od letošního ročníku pomáhám se sponzoringem.

3. Nevím, jestli je to zážitek, ale vloni jsem prodělala operaci pravé ruky v době, kdy se přípravy KHS rozjížděly. Měla jsem velké obavy, jak zvládnu napsat kroniku a diplomy. A tak se psaní pro mě stalo rehabilitačním cvičením - já jsem pořádně neudržela pero v ruce natož ještě kaligrafickým písmem něco napsat, ale vše dopadlo dobře. Kronika byla napsána a také pak diplomy pro účinkující.

Bedřich Petr

1. V roce 2005 jsem se stal nejmladším spolupracovníkem organizátorů KHS. Bohužel - nejmladším jen služebně. Dnes už neplatí ani to, byl jsem překonán, např. Lenkou Janyšovou. :-)

A v jaké funkci? Ani sám nevím. Začal jsem jednat a uzavírat smlouvy se sponzory. Ale láká mne také atmosféra vlastní soutěže a chci být „při tom“.

2. Před soutěží pokračuji v jednání se sponzory, při soutěži přenáším soutěžní vystoupení do vestibulu, aby diváci snadno zjistili, co se právě děje. Zhotovuji foto-momentky, které vzápětí běží na monitoru notebooku ve vestibulu. Letos budu na televizoru promítat (bez zvuku) staré záznamy z KHS, nejstarší je z roku 1967. Také trochu „taxikařím“ a při tom koukám do zákulisí. Např. na zkoušku loňské laureátku slečny Aalien s orchestrem v Pardubicích, kam jsem ji vezl. Zkouška byla krásná, ale proti včerejšímu koncertu v divadle byla jako Popelka proti princezně. Takže zákulisí bylo zajímavé, ale koncert byl zážitek. Jsem, nebo se snažím být, trochu „chlapec pro všechno“, pomoci, kde je to nečekaně potřeba. Jen do muzikantsky odborných věcí se nepouštím, to jen poslouchám.

3. Ačkoli jsem se učil deset let hrát na klavír a dodnes si k pianu někdy sednu (jsem-li v místnosti sám), vždy jsem se obdivoval tomu, jak ti lepší dokáží „mačkat tolik klapek najednou, tak rychle za sebou a tak přesně, ačkoli jsou docela daleko od sebe“. Obdobně bych takovýto obdiv mohl vyjádřit pro houslisty nebo dechaře. A to je, prosím, jen ten začátek, „jen“ technika. Která je pro projev muzikantova srdce - řečeno matematicky - podmínka nutná, nikoli postačující. Takže se stále obdivuji citlivému projevu hudebníků při vysokém technickém zvládnutí nástroje.

Že se to netýká jen KHS? To je pravda. Na KHS mne fascinuje, že bývám uchvácen nejen vyzrálými umělci, nejen mladými hudebníky, ale mnohdy doslova malými dětmi.

Eva Zelinková

1.,2. Od roku 1989 se starám o přihlášky, vyhlašovací listy a informace pro soutěžící. Souvisí s tím vlastně celá příprava všech propagačních materiálů, brožur, plakátů a programů na koncerty. Jsem k nalezení v informační kanceláři, starám se o ubytování, styk se soutěžícími a porotou. Už od roku 1983 jsem ale byla pomocná síla KHS, starala jsem se na Městském národním výboru o přijetí zahraničních soutěžících.

3. Pamatuji se, že po jedné KHS při úklidu pokoje našli na internátě zapomenuté housle. Zjistili jsme, že byly bulharského účastníka, ale ti to zjistili až doma, volali k nám do Ústí a přes bulharskou ambasádu v Praze, jsme se nakonec domluvili, že housle přivezu a oni je dopraví do Bulharska a předají. Dopadlo to dobře a housle našly svého majitele.

Všem organizátorům patří velké poděkování za jejich obětavou a vynikající práci pro další mladých hudebníků.

-LJ-

Co letos určitě uslyšíme?

Pro každou kategorii byla jako každý rok vybrána povinná skladba, kterou každý účastník dané kategorie musí přednést spolu se svou další vybranou skladbou. Ta je potom pro každou kategorii ohraničena jenom časovým limitem.

Letos byly vybrány tyto povinné skladby: pro první kategorii, tedy pro účastníky do deseti let, Kocianova Melodie, pro druhou kategorii (účastníci do dvanácti let) Kocianova Serenáda G dur, pro třetí kategorii, ve které soutěží houslisté do čtrnácti let, Intermezzo pittoresco od stejného autora a pro nejvyšší kategorii potom Kocianova Serenáda D dur.

Pomalou a zpěvnou Melodii, která je ve dvoučtvrtovém taktu, ústecký rodák Kocian ji napsal jako sedmnácté dílo. Tato skladba je pro ty nejmladší houslisty obtížná nejen prstokladově a smykově, ale především výrazově. Právě střídání tempa, nálady i dynamiky melodie ji ale řadí k nejlíbivějším, které letos na soutěži uslyšíme.

Oproti Melodii, která se většinou hraje andante, můžeme téměř do protikladu postavit Serenádu G dur, která nese podtitul allegretto grazioso. Tuto skladbu budou interpretovat soutěžící II. kategorie. Oproti odlehčené Melodii uslyšíme náročný a melodicky zatěžkaný kus, který je mezi povinné skladby zařazen již poněkolikáté. Tato skladba je náročná především dvojhmaty, které zabírají téměř třetinu skladby a nutí houslistu hrát téměř neustále v polohách.

Stejně výrazové označení jako předchozí skladba, tedy allegretto grazioso, nese i povinná skladba pro III. kategorii, Intermezzo pittoresco. Tuto skladbu musí navíc soutěžící zahrát smykem ricochet, tedy tzv. házeným, jinak jim hrozí diskvalifikace. Úvod Intermezza je ve velmi vysokých polohách, což činí skladbu náročnou již od počátku. Nelehké jsou zde také četné melodické ozdoby, nárazy, příklonky, které ale také činí melodii líbivější.

Nejstarší účastníci soutěže dostali letos za úkol přednést již poněkolikáté Serenádu D dur. Také tato skladba by měla být interpretována grazioso, tentokrát však allegro tedy v ještě rychlejším tempu než dvě skladby předešlé. Není pochyb, že tato skladba je z povinných skladeb nejnáročnější, ačkoliv to tak možná na první pohled a hlavně poslech nevypadá. O co jednodušší má ale toto dílo smyk, o to složitější je prstoklad, výraz a především intonačně bezchybně zvládnout velmi vysoké tóny.

Popřejme tedy všem soutěžícím mnoho štěstí, aby své povinné, ale i zvolené skladby zvládli a dopřáli nám tak radost z poslechu a ze svých výkonů.

-JT-

Příležitost pro kvalifikované

Strojírenství – Automobilový průmysl

Závod SYS Ústí nad Orlicí
Moravská 519, 562 15 Ústí nad Orlicí
T +420 465 557 131, +420 602 492 755
F +420 465 557 503
richard.bednar@rieter.com

Závod Komponenty Žamberk
Nádražní 696, 564 23 Žamberk
T +420 465 674 210, +420 602 479 565
F +420 465 612 217
milan.buzek@rieter.com

Rieter CZ a.s.
Čs. armády 1181, 562 15 Ústí nad Orlicí
T +420 465 557 558, +420 602 415 166
F +420 465 525 128
dana.horska@rieter.com

Závod Nástrojárna Hnátice
Hnátice 156, 561 01 Hnátice
T +420 465 515 203, +420 724 226 388
F +420 465 515 247
sarka.rehakova@rieter.com

Závod Automotive Choceň
U Dvořiska 1721, 565 01 Choceň
T +420 465 732 153, +420 602 262 514
F +420 465 732 181
hana.simkova@rieter.com

Rieter – your systems supplier. www.rieter.cz

Spolu s vynikající Komorní filharmonií Pardubice se nám představila sólistka Miriam Helms Aalien - laureátka KHS 2007. Šťastnou a usměvavou jsme ji zastihli po koncertě a položili jí několik otázek:

Rozhovor s Miriam Helms Aalien z Norska, loňskou vítězkou KHS a Laureátkou 2007:

Změnilo se něco ve vašem životě od vašeho loňského vítězství a jmenování Laureátkou 2007?

-Tak samozřejmě jsem se během roku snažila zdokonalovat a připravovat na koncert. Byla jsem moc ráda, že jsem sem mohla znovu přijet a zahrát tady před publikem.

S jakými pocity jste se sem, do Ústí nad Orlicí, vracela?

-Vracela jsem se strašně ráda, i když pocity jsem měla zcela jiné než před rokem, kdy jsem přijížděla jako soutěžící. Nedá se říci, že bych tenkrát byla nervózní, ale pocity byly odlišné.

Věnujete se pouze hře na housle, nebo vám zbývá i čas na nějaký další koníček?

-Samozřejmě musím hodně trénovat, ale při tom stíhám i to, co ostatní mladí lidé - setkávání s přáteli a další užívání si života.

Chěla byste se někdy věnovat vyučování mladých nadějných houslistů?

-Můj plán do budoucna je hlavně hrát. Není pro mě zase tak důležité, jestli budu učit, hlavně chci být ve styku s hudbou.

Máte ráda i jiný typ muziky než sama hrajete?

-Miluji tedy především klasickou hudbu, ale moji dva bratři poslouchají něco jiného, tak se ke mně občas nějaké tóny donesou (smích). Myslím si, že v každém stylu se dá najít něco vážně dobrého a něco horšího, takže takhle to nerozlišuji. Pro mě je pouze hudba dobrá a hudba špatná, a to napříč všemi styly.

Co vás čeká dál, v příštím roce? Máte před sebou nějaké významné koncerty?

-Koncertuji většinou s orchestrem, ale za dva dny vystoupím sama v Londýně. Potom zase hraji s kvinetem, takže plánů mám opravdu hodně.

Chtěla byste něco vzkázat mladým houslistům tady v Ústí?

-Hlavně aby nezanevřeli na hudbu v okamžicích neúspěchů, aby všechny krize dokázali překonat a odhodlali se vždy pokračovat dál.

Děkujeme vám za velmi příjemný rozhovor.

-LJ-

Interview with Miriam Helms Aalien from Norway, last winner KHS and laureate 2007

Has anything changed in your life from your victory last year until now?

-Well, it was very great to look forward to coming back and play again here. I have prepared myself for the concert.

What kind of feelings did you have arriving back to Ústí?

-It was very nice to be here again, but I had another feelings than last year, when I was a competitor. Earlier when I was here I was ... not nervous, but it's different this time.

Are there any chances in your life to do something else? You have to train very hard violin playing, so...

-Well, actually, I love playing violin, so it's no problem to spend a lot of time, then staying with friends and enjoying my life.

Would you like to teach young violinists in your future?

-Well, I have so many things I'd like to do. Of course, to perform. My aim is to keep playing music and loving music. And when I'll be performing or teaching, it is not so important.

Do you like any other kind of music, not only this classical?

-My favourite is, of course, classical. And when you practise so many hours every day, it isn't time to listen. But I have syblings, so my brothers make me listen sometimes to other music, but I still love classical music. I think in ever genre there is some very good and less good.

What about this year? Are there any important concerts important for you?

-Mostly I play with the orchestra, but in two days I'm performing myself in London. And one concert with quintet... Well, I have so many plans.

Have you got a message for young violinists here in Ústí?

-Just keep on trying it on. It's sometimes hard in music and it's important to go on over non-success.

Thank you very much for pleasant interview.

-DH-

FOTO: LUKÁŠ PROKEŠ

FOTO: LUKÁŠ PROKEŠ

Popatnácté na KHS

Festival Kocianovo Ústí zahajoval v úterý 6. května 2008 na pódiu Roškotova divadla hejtman pardubického kraje Ing. Ivo Toman. O přestávce koncertu Komorní filharmonie Pardubice se sólistkou Miriam Helms Aalien jsem se ho zeptal na bezprostřední dojmy a jeho vztah k hudbě a soutěži:

- Chodil jste někdy do hudební školy?

„Já bohužel nemám to štěstí v životě, abych měl hudební sluch. Nikdy jsem na žádný nástroj nehrál. Závidím každému, kdo to umí, právě proto, že sám nemám ten dar. Obdivuji každého, kdo talent má a pracuje na sobě. Všichni, co vystupují na této úrovni, mají nejen nadání, ale mají to v nejlepším slova smyslu vydřené. O tom je celý život. Každý, kdo v něčem vyniká, na tom musel a musí tvrdě pracovat. Pokud jde o dnešní zážitek, potlesk na scéně pro loňskou laureátku, včetně jejího přídavku, mluvil za vše. Její výkon byl fantastický!“

- Vy jste dnes na poprvé na Kocianově houslové soutěži a na Kocianově Ústí? „Mé první kontakty se soutěží se datují do doby, kdy jsem začal pracovat v Ústí nad Orlicí „na okrese“. To byl rok 1993. Takže soutěž sleduji a navštěvuji už patnáct let!“

Děkuji za rozhovor.

-MN-

Housle ze železa?

Jedním z návštěvníků Zahajovacího koncertu Kocianova Ústí 2008 byl i umělecký kovář František Bečka, který vykoval své poslední dílo - kované železné housle jako dar pro vítěze 50. ročníku KHS. Jeho bezprostřední dojmy z koncertu byly

následující:

„Hudbu miluji a dnes jsem byl úplně pozitivně šokován norskou virtuózkou! To, jakým způsobem dokázala zahrát Dvořákův koncert! Byl jsem nadšený a byl to tak hluboký zážitek, že jsem jí po koncertě musel jít stisknout ruku. Jinak se těším na neděli na koncert vítězů KHS, až budu předávat své kované housle nejlepšímu houslistovi soutěže. To bude pro mě velký okamžik!“

-Jak vůbec vznikají kovové housle?

„Nápad byl spontánní. Ta práce mi šla sama od ruky. Je to jako s hudbou. U takové práce, právě tak jako u každé jiné, je důležité, aby šla od srdce, aby byla dělaná srdíčkem.“

Zbývá ještě dodat, že umělecký kovář František Bečka je sám nadšeným aktivním hráčem na kontrabas. Věnuje se swingové hudbě v souboru Swing Barrel Band. Zájemci se s jeho kovářskou prací mohou seznámit na internetu. Jeho specialitou, mimo jiné, jsou repliky historických zbraní, které vytváří na objednávku některých evropských muzeí. Věnuje se rovněž sakrálním tématům.

-MN-

VÝSTAVY V HERNYCHOVĚ VILE PŘÍPOMENOU 50 LET KHS a PŘEDSTAVÍ HOUSLE TŘÍ STALETÍ

U příležitosti padesátého ročníku Kocianovy houslové soutěže připravilo Městské muzeum v Ústí nad Orlicí ve spolupráci s Nadačním fondem Mistra Jaroslava Kociana výstavu fotografií a dokumentů „Půl století KHS“. Výstava je umístěna v nově zrekonstruovaných prostorách muzea v Hernychově vile společně s výstavou mistrovských nástrojů „Housle tří století“, kterou v rámci III. ročníku hudebního festivalu „Kocianovo Ústí 2008“ připravil Jaroslav Svěcený.

KONCERT LAUREÁTŮ - HOLD VÁCLAVU SNÍTILOVI

Večer bude následovat 2. festivalový koncert věnovaný 80. narozeninám profesora Václava Snítily, dlouholetého předsedy poroty Kocianovy houslové soutěže, jednoho z posledních žáků Mistra Kociana. Na koncertu vystoupí bývalí laureáti KHS Ludmila Mráčková-Salcmánová, Daniela Puchtová Razáková, Pavel Eret a Leoš Čepický. Doprovázet je bude orchestr Praga Camerata, jejímž uměleckým vedoucím je Pavel Hůla.

PAMĚTNÍ ALMANACH SOUTĚŽE

Nadační fond Mistra Jaroslava Kociana vydal pamětní almanach „Půl století Kocianovy houslové soutěže“, který mapuje pět desítek let historie této soutěže, přináší kompletní výsledky, přehled laureátů, povinných skladeb jednotlivých kategorií, vyznání bývalých vítězů a bohatý obrazový materiál. Pamětní almanach lze zakoupit v průběhu soutěže v ZUŠ J. Kociana, na výstavě v Hernychově vile nebo při festivalových koncertech v Roškotově divadle.

DENÍČEK MISTRA KOCIANA POPRVÉ ZVEŘEJNĚN

Orlickoústecké nakladatelství OFTIS vydalo k letošnímu jubileu Mistra Jaroslava Kociana a k jubilejnímu ročníku Kocianovy houslové soutěže publikaci „Jaroslav Kocian 125 let“. Z jejího obsahu vybíráme zajímavou diplomovou práci člena České filharmonie Jiřího Posledního „Jaroslav Kocian“, část „Preludí E Intermezzi“ od Jaroslava Kociana, Deníček Jaroslava Kociana z let 1896 - 1897, který je publikován vůbec poprvé, fotografie z pohřbu Mistra Kociana v Praze a v Ústí nad Orlicí a úplný přehled laureátů KHS. Publikace je možno zakoupit v průběhu KHS v ZUŠ J. Kociana nebo při festivalových koncertech v Roškotově divadle.

Program zítra 9. května 2008

KHS

- 9.00 Zahájení soutěže před budovou ZUŠ J. Kociana
9.30 losování 1. kola I. kategorie
10.00 1. kolo I. kategorie
vyhlášení postupujících I. kategorie do 2. kola a losování 2. kola I. kategorie
30 minut po ukončení 1. kola
12.30 losování 1. kola II. kategorie
13.00 1. kolo II. kategorie
vyhlášení postupujících II. kategorie do 2. kola a losování 2. kola II. kategorie
30 minut po ukončení 1. kola
15.30 2. kolo I. kategorie
vyhlášení výsledků I. kategorie
30 minut po ukončení 2. kola

KOCIANOVO ÚSTÍ

- 19.30 Chrám Nanebevzetí Panny Marie
Varhaní píšťaly zvěstují
Martina Kociánová - soprán
Josef Popelka - varhany
Jaroslav Svěcený - housle
TRIO AMADEUS

